Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES REGULA (EK) Nr. 539/2001

(2001. gada 15. marts),

ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas

(OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Regula (EK) Nr. 2414/2001 (2001. gada 7. decembris)	L 327	1	12.12.2001.
►**M2**	Padomes regula (EK) Nr. 453/2003 (2003. gada 6. marts)	L 69	10	13.3.2003.
►**M3**	Padomes Regula (EK) Nr. 851/2005 (2005. gada 2. jūnijs)	L 141	3	4.6.2005.
►**M4**	Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembrī)	L 363	1	20.12.2006.
►**M5**	Padomes Regula (EK) Nr. 1932/2006 (2006. gada 21. decembris)	L 405	23	30.12.2006.
►**M6**	Padomes Regula (EK) Nr. 1244/2009 (2009. gada 30. novembris)	L 336	1	18.12.2009.
►**M7**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1091/2010 (2010. gada 24. novembris)	L 329	1	14.12.2010.
►**M8**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1211/2010 (2010. gada 15. decembris)	L 339	6	22.12.2010.
►**M9**	Padomes Regula (ES) Nr. 517/2013 (2013. gada 13. maijs)	L 158	1	10.6.2013.
►**M10**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 610/2013 (2013. gada 26. jūnijs)	L 182	1	29.6.2013.
►**M11**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1289/2013 (2013. gada 11. decembris)	L 347	74	20.12.2013.

Grozīta ar:

►**A1**	Aktas par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003.

Labota ar:

►**C1** Kļūdu labojums, OV L 29, 3.2.2007., 10. lpp. (1932/2006)

▼B

PADOMES REGULA (EK) Nr. 539/2001

(2001. gada 15. marts),

ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

tā kā:

(1) Saskaņā ar Līguma 62. panta 2. punkta b) apakšpunktu Padomei ir jāpieņem noteikumi par uzturēšanās vīzām trīs mēnešus ilgākais, un šajā sakarā tai ir jāparedz saraksts, kurā uzskaitītas trešās valstis, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī tās trešās valstis, kuru pilsoņi ir atbrīvoti no šīs prasības. 61. pantā šie saraksti pieskaitīti pie papildu pasākumiem, kas tieši saistīti ar personu brīvu pārvietošanos brīvības, drošības un tiesiskuma telpā.

(2) Šī regula izriet no Šengenas *acquis* saskaņā ar protokolu, kas to iekļauj Eiropas Savienības struktūrā, kas še turpmāk saukts par "Šengenas protokolu". Tā neietekmē dalībvalstu pienākumus, kas izriet no šā *acquis*, kā definēts A pielikumā Padomes Lēmumam 1999/435/EK (1999. gada 20. maijs) par Šengenas *acquis* definīciju, lai atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma un Līguma par Eiropas Savienību attiecīgajiem noteikumiem noteiktu tiesisko bāzi visām normām un lēmumiem, kas veido Šengenas *acquis* ([3]).

(3) Šī regula attīsta tos noteikumus, attiecībā uz kuriem ar Šengenas protokolu tika atļauta ciešāka sadarbība un kuri atbilst jomai, kas minēta 1. panta B punktā Padomes Lēmumā 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē ([4]).

([1]) OV C 177 E, 27.6.2000., 66. lpp.
([2]) Atzinums sniegts 2000. gada 5. jūlijā (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*).
([3]) OV L 176, 10.7.1999., 1. lpp.
([4]) OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

▼B

(4) Atbilstoši 1. pantam Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Īrija un Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā. Tādējādi, neskarot minētā protokola 4. pantu, šīs regulas noteikumus nepiemēro ne Īrijā, ne Apvienotajā Karalistē.

(5) Trešās valstis, kuru pilsoņiem piemēro vīzas prasību, un tās, kas ir atbrīvotas no šīs prasības, katrā atsevišķā gadījumā nosaka, rūpīgi izvērtējot dažādus kritērijus, cita starpā kritērijus attiecībā uz nelegālo imigrāciju, sabiedrisko kārtību un drošību, kā arī uz Eiropas Savienības ārējām attiecībām ar trešajām valstīm, vienlaikus ņemot vērā arī reģionālās vienotības un savstarpības prasības. Ir jāparedz Kopienas mehānisms, kas ļauj īstenot šo savstarpības principu gadījumā, kad viena no II pielikumā norādītajām trešajām valstīm nolemtu vīzas prasību attiecināt uz vienas vai vairāku dalībvalstu pilsoņiem.

(6) Ievērojot Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, vīzas prasība neattiecas uz Islandes, Lihtenšteinas un Norvēģijas pilsoņiem, šīs valstis nav iekļautas sarakstā šīs regulas II pielikumā.

(7) Attiecībā uz bezvalstniekiem un atzītiem bēgļiem, neskarot saistības, kas izriet no starptautiskiem līgumiem, ko parakstījušas dalībvalstis, un jo īpaši saistības, kas izriet no Strasbūrā 1959. gada 20. aprīlī parakstītā Eiropas līguma par bēgļu vīzu atcelšanu, lēmums par vīzas prasību vai atbrīvojumu ir jāpieņem pēc tās trešās valsts, kur šīs personas dzīvo un kura izdevusi viņu ceļošanas dokumentus. Tomēr, ņemot vērā atšķirības valsts tiesību aktos, kas piemērojami bezvalstniekiem un atzītiem bēgļiem, dalībvalstis var noteikt, vai šo kategoriju personām piemēro vīzas prasību gadījumā, kad trešā valsts, kur šīs personas dzīvo un kura izdevusi viņu ceļošanas dokumentus, ir trešā valsts, kuras pilsoņi ir atbrīvoti no vīzas prasības.

(8) Īpašos gadījumos, kad speciāli vīzu noteikumi ir pamatoti, dalībvalstis dažu kategoriju personas var atbrīvot no vīzu prasības vai, gluži pretēji, attiecināt to uz šīm personām, jo īpaši saskaņā ar starptautiskām tiesībām vai tradīciju.

(9) Lai nodrošinātu atklātu šīs sistēmas pārvaldību un attiecīgo personu informētību, dalībvalstīm ir pienākums paziņot pārējām dalībvalstīm un Komisijai pasākumus, ko tās pieņem atbilstoši šai regulai. Šo pašu iemeslu dēļ minētā informācija ir arī jāpublicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

(10) Nosacījumi, kas reglamentē ieceļošanu dalībvalstu teritorijā vai vīzu izdošanu, neiespaido noteikumus, kas pašlaik regulē ceļošanas dokumentu derīguma atzīšanu.

▼B

(11) Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kas paziņots Līguma 5. pantā, regula, ar kuru tiek uzskaitītas trešās valstis, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī tās trešās valstis, kuru pilsoņi ir atbrīvoti no šīs prasības, ir ļoti vajadzīgs un piemērots pasākums, lai nodrošinātu kopīgo vīzu noteikumu efektīvu darbību.

▼M1

(12) Šī regula paredz pilnīgu saskaņošanu attiecībā uz trešām valstīm, kuru pilsoņiem jābūt vīzai, lai šķērsotu dalībvalstu ārējās robežas, kā arī tām trešām valstīm, kuru pilsoņi no šīs prasības ir atbrīvoti,

▼B

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Šīs regulas I pielikuma sarakstā minēto trešo valstu pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzai.

▼M5
▼C1

Neskarot prasības, kas izriet no Eiropas Līguma par vīzu atcelšanu bēgļiem, kurš parakstīts Strasbūrā 1959. gada 20. aprīlī, uz atzītiem bēgļiem un bezvalstniekiem attiecas prasība, ka, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, viņiem ir jābūt vīzai, ja trešā valsts, kurā viņi pastāvīgi dzīvo un kura viņiem izdevusi ceļošanas dokumentu, ir kāda no šīs regulas I pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm.

▼B

2. ►**M10** Gadījumā, ja uzturēšanās nav ilgāka par 90 dienām jebkurā 180 dienu laikposmā, II pielikuma sarakstā minēto trešo valstu pilsoņi ir atbrīvoti no 1. punktā paredzētās prasības. ◄

▼M5
▼C1

Tāpat no vīzu prasības atbrīvo:

— šīs regulas I pielikumā uzskaitīto trešo valstu pilsoņus, kuri ir to vietējās pierobežas satiksmes atļauju turētāji, ko dalībvalstis izdevušas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1931/2006, ar ko nosaka vietējās pierobežas satiksmes noteikumus pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām un ar ko groza Šengenas Konvencijas noteikumus ([1]), ja minētie turētāji izmanto savas tiesības atbilstīgi vietējās pierobežas satiksmes režīmu,

([1]) OV L 405, 30.12.2006., 1. lpp.

▼C1

— skolēnus, kas ir šīs regulas I pielikumā uzskaitīto trešo valstu pilsoņi, kas pastāvīgi dzīvo dalībvalstī, kura piemēro Padomes Lēmumu 94/795/TI (1994. gada 30. novembris) par kopīgu rīcību, ko Padome, pamatojoties uz K3. panta 2. punkta b) apakšpunktu Līgumā par Eiropas Savienību, pieņēmusi attiecībā uz ceļošanas iespējām skolēniem no trešām valstīm, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji ([1]), un kas piedalās kādas skolas ekskursijā kā skolēnu grupas dalībnieki attiecīgās skolas skolotāja pavadībā,

— atzītus bēgļus, bezvalstniekus un citas personas, kam nav nevienas valsts pilsonības, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī un kas ir šīs dalībvalsts izdota ceļošanas dokumenta turētāji.

▼B

3. Tādu jaunu trešo valstu pilsoņi, kuras iepriekš bijušas daļa no valstīm, kas minētas I un II pielikuma sarakstos, attiecīgi piemēro 1. un 2. punkta noteikumus līdz brīdim, kad Padome pieņem pretēju lēmumu saskaņā ar procedūru, kas paredzēta attiecīgajā Līguma noteikumā.

▼M11

4. Ja kāda no II pielikuma sarakstā uzskaitītajām trešām valstīm vienas vai vairāku dalībvalstu pilsoņiem piemēro vīzu prasību, piemēro šādus noteikumus:

a) 30 dienu laikā pēc tam, kad trešā valsts sākusi īstenot vīzu prasību, vai gadījumos, kad tiek saglabāta vīzas prasība, kas ir spēkā 2014. gada 9. janvāris, attiecīgā dalībvalsts 30 dienu laikā no minētās dienas par to rakstiski paziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai;

Minētajā paziņojumā:

i) precizē vīzas prasības īstenošanas datumu un attiecīgo ceļošanas dokumentu un vīzu veidus;

ii) iekļauj sīku paskaidrojumu par pagaidu pasākumiem, ko attiecīgā dalībvalsts ir veikusi, lai nodrošinātu bezvīzu ceļošanu uz attiecīgo trešo valsti, un visu attiecīgo informāciju.

Informāciju par minēto paziņojumu Komisija nekavējoties publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, tostarp informāciju par vīzas prasības īstenošanas datumu, kā arī attiecīgo ceļošanas dokumentu un vīzu veidu.

Ja trešā valsts nolemj atcelt vīzu prasību pirms šā punkta pirmajā daļā minētā termiņa beigām, paziņojumu nesniedz vai atsauc un informāciju nepublicē;

b) tūlīt pēc a) apakšpunkta trešajā daļā minētās publicēšanas dienas, un apspriežoties ar attiecīgo dalībvalsti, Komisija ar attiecīgās trešās valsts iestādēm veic pasākumus, jo īpaši politikas, ekonomikas un tirdzniecības jomās, lai atjaunotu vai ieviestu bezvīzu ieceļošanu, un nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi par minētajiem pasākumiem;

([1]) OV L 327, 19.12.1994., 1. lpp.

▼**M11**

c) ja 90 dienu laikā pēc a) apakšpunkta trešajā daļā minētās publicēšanas dienas, un neskatoties uz visiem saskaņā ar b) apakšpunktu veiktajiem pasākumiem, trešā valsts nav atcēlusi vīzu prasību, attiecīgā dalībvalsts var pieprasīt Komisijai apturēt atbrīvojumu no vīzu prasības attiecīgās minētās trešās valsts konkrētām pilsoņu kategorijām. Ja dalībvalsts izsaka šādu pieprasījumu, tā par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi;

d) Komisija, apsverot turpmākus pasākumus saskaņā ar e), f) vai h) apakšpunktu, ņem vērā to, kādi rezultāti ir attiecīgās dalībvalsts veiktajiem pasākumiem, lai panāktu bezvīzu ceļošanu ar attiecīgo trešo valsti, pasākumus, kas veikti saskaņā ar b) apakšpunktu, un sekas, ko atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšana rada Savienības un tās dalībvalstu ārējām attiecībām ar attiecīgo trešo valsti;

e) ja attiecīgā trešā valsts nav atcēlusi vīzu prasību, Komisija ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc a) apakšpunkta trešajā daļā minētās publicēšanas dienas un pēc tam ar intervāliem, kuri nav garāki par sešiem mēnešiem kopējā laikposmā, kas nevar būt ilgāks kā līdz dienai, kad f) apakšpunktā minētais deleģētais akts stājas spēkā vai pret to tiek izteikti iebildumi:

i) pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma vai pēc savas iniciatīvas pieņem īstenošanas aktu, ar ko uz laiku līdz sešiem mēnešiem aptur atbrīvojumu no vīzu prasības attiecīgās trešās valsts konkrētām pilsoņu kategorijām. Ar minēto īstenošanas aktu nosaka datumu – 90 dienu laikā pēc tā stāšanās spēkā – kad stājas spēkā atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšana, ņemot vērā pieejamos resursus dalībvalstu konsulātos. Pieņemot turpmākus īstenošanas aktus, Komisija var pagarināt minētās apturēšanas laikposmu uz turpmākiem līdz sešus mēnešus ilgiem laikposmiem un var mainīt to attiecīgās trešās valsts pilsoņu kategorijas, attiecībā uz kurām atbrīvojums no vīzu prasības ir apturēts.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 4.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Neskarot 4. panta piemērošanu, apturēšanas laikposmos visām īstenošanas aktā minētajām attiecīgās trešās valsts pilsoņu kategorijām, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, vai

ii) iesniedz 4.a panta 1. punktā minētajai komitejai ziņojumu, kurā izvērtē situāciju un kurā norāda iemeslus, kāpēc tā nolēma neapturēt atbrīvojumu no vīzu prasības, un par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

Minētajā ziņojumā ņem vērā visus būtiskos faktorus, piemēram, tādus kā minēts d) apakšpunktā. Pamatojoties uz minēto ziņojumu, Eiropas Parlaments un Padome var rīkot politisku diskusiju.

▼**M11**

f) ja 24 mēnešu laikā pēc a) apakšpunkta trešajā daļā minētās publicēšanas dienas attiecīgā trešā valsts nav atcēlusi vīzu prasību, Komisija saskaņā ar 4.b. pantu pieņem deleģēto aktu, ar kuru uz laiku aptur II pielikuma piemērošanu uz 12 mēnešu laikposmu minētās trešās valsts pilsoņiem. Deleģētajā aktā nosaka datumu – 90 dienu laikā no tā stāšanās spēkā – kad stājas spēkā II pielikuma piemērošanas apturēšana, ņemot vērā pieejamos resursus dalībvalstu konsulātos, un attiecīgi groza II pielikumu. Minēto grozījumu izdara, blakus attiecīgās trešās valsts nosaukumam iekļaujot zemsvītras piezīmi, kurā norāda, ka atbrīvojums no vīzu prasības attiecībā uz minēto trešo valsti ir apturēts, un precizē minētās apturēšanas laikposmu.

No dienas, kad II pielikuma apturēšana stājas spēkā attiecībā uz attiecīgās trešās valsts pilsoņiem vai kad pret deleģēto aktu ir izteikts iebildums saskaņā ar 4.b panta 5. punktu, beidzas visu saskaņā ar e) apakšpunktu pieņemto īstenošanas aktu darbība attiecība pret minēto trešo valsti.

Ja Komisija iesniedz tiesību akta priekšlikumu, kā minēts h) apakšpunktā, šā apakšpunkta pirmajā daļā minēto apturēšanas laikposmu pagarina par sešiem mēnešiem. Attiecīgi groza minētajā daļā norādīto zemsvītras piezīmi.

Neskarot 4. panta piemērošanu, ar deleģēto aktu tiek noteikts, ka minētās apturēšanas laikā attiecīgās trešās valsts pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzai;

g) jebkādu turpmāku paziņojumu, ko saskaņā ar a) apakšpunktu veic cita dalībvalsts attiecībā uz to pašu trešo valsti laikposmā, kad tiek piemēroti pasākumi, kas pieņemti attiecībā uz minēto trešo valsti saskaņā ar e) vai f) apakšpunktu, apvieno ar jau notiekošajām procedūrām, nepagarinot minētajos apakšpunktos noteiktos termiņus vai laikposmus;

h) ja 6 mēnešos no f) apakšpunktā minētā deleģētā akta stāšanās spēkā attiecīgā trešā valsts nav atcēlusi vīzu prasību, Komisija var iesniegt tiesību akta priekšlikumu šīs regulas grozīšanai, lai pārceltu atsauci uz trešo valsti no II pielikuma uz I pielikumu;

i) procedūras, kas minētas e), f) un h) apakšpunktā, neietekmē Komisijas tiesības jebkurā laikā iesniegt tiesību akta priekšlikumu šīs regulas grozīšanai, lai pārceltu atsauci uz attiecīgo trešo valsti no II pielikuma uz I pielikumu;

j) ja attiecīgā trešā valsts atceļ vīzu prasību, attiecīgā dalībvalsts par to nekavējoties paziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai. Komisija paziņojumu nekavējoties publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

▼**M11**

Jebkura saskaņā ar e) vai f) apakšpunktu pieņemta īstenošanas akta vai deleģēta akta darbība attiecībā uz attiecīgo trešo valsti beidzas septiņas dienas pēc šā apakšpunkta pirmajā daļā minētās publicēšanas. Ja attiecīgā trešā valsts ir ieviesusi vīzu prasību divu vai vairāk dalībvalstu pilsoņiem, īstenošanas vai deleģēta akta darbība attiecībā uz minēto trešo valsti beidzas septiņas dienas pēc tam, kad publicēts paziņojums par pēdējo dalībvalsti, kuras pilsoņiem attiecīgā trešā valsts piemēroja vīzu prasību. Beidzoties attiecīgā deleģētā akta darbībai, f) apakšpunkta pirmajā daļā minēto zemsvītras piezīmi svītro. Komisija informāciju par minēto darbības beigšanos nekavējoties publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Ja attiecīgā trešā valsts atceļ vīzu prasību un attiecīgā dalībvalsts par to nav paziņojusi saskaņā ar šā apakšpunkta pirmo daļu, Komisija pēc savas iniciatīvas nekavējoties veic minētajā daļā minēto publicēšanu, un tiek piemērota šā apakšpunkta otrā daļa.

_____

1.a pants

1. Atkāpjoties no 1. panta 2. punkta, atbrīvojumu no vīzas prasības attiecībā uz II pielikumā uzskaitītas trešās valsts pilsoņiem saskaņā ar šo pantu uz laiku aptur ārkārtas situācijās kā pēdējo līdzekli.

2. Dalībvalsts var paziņot Komisijai, ja tā sešu mēnešu laikposmā salīdzinājumā ar to pašu laikposmu iepriekšējā gadā vai ar pēdējiem sešiem mēnešiem pirms atbrīvojuma no vīzas prasības īstenošanas II pielikumā uzskaitītas trešās valsts pilsoņiem saskaras ar vienu vai vairākiem šādiem apstākļiem, kuri izraisa ārkārtas situāciju, ko tā pati nespēj atrisināt, proti, būtisku un pēkšņu palielinājumu:

a) tādu minētās trešās valsts valstu pilsoņu skaitā, par kuriem noskaidro, ka tie bez attiecīgām tiesībām uzturas dalībvalsts teritorijā;

b) minētās trešās valsts pilsoņu patvēruma pieteikumu skaitā ar zemu atzīšanas līmeni, ja šāds palielinājums rada īpaši spriedzi attiecīgās dalībvalsts patvēruma sistēmai;

c) tādu noraidīto atpakaļuzņemšanas pieteikumu skaitā, ko dalībvalsts iesniegusi minētajai trešai valstij par tās pašas pilsoņiem.

Salīdzinājums ar sešu mēnešu laikposmu pirms atbrīvojuma no vīzu prasības īstenošanas kā minēts pirmajā daļā ir piemērojams tikai septiņu gadu laikposmā no dienas, kad atbrīvojumu no vīzu prasības īsteno minētās trešās valsts pilsoņiem.

▼**M11**

Pirmajā daļā minētajā paziņojumā norāda iemeslus, kas ir tā pamatā, un ietver attiecīgos datus un statistiku, kā arī sīku paskaidrojumu par pagaidu pasākumiem, ko attiecīgā dalībvalsts ir veikusi, lai uzlabotu situāciju. Komisija par šādu paziņojumu nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

3. Komisija pārbauda jebkuru saskaņā ar 2. punktu veikto paziņojumu, ņemot vērā:

a) vai pastāv jebkādi no2. punktā minētajiem apstākļiem;

b) to dalībvalstu skaitu, ko skārusi kāda no 2. punktā minētajām situācijām;

c) panta 2. punktā minēto palielinājumu vispārīgo ietekmi uz migrācijas situāciju Savienībā, kas izriet no dalībvalstu sniegtajiem datiem;

d) Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām, Eiropas Patvēruma atbalsta biroja vai Eiropas Policijas biroja (Eiropola) sagatavotos ziņojumus, ja tie ir nepieciešami tādu apstākļu dēļ, kas radušies konkrētajā gadījumā, par kuru dalībvalsts ir paziņojusi;

e) vispārējo sabiedriskās kārtības un iekšējās drošības jautājumu, apspriežoties ar attiecīgo dalībvalsti.

Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par tās veiktās pārbaudes rezultātiem.

4. Ja Komisija, pamatojoties uz 3. punktā minēto pārbaudi un ņemot vērā sekas, ko atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšana rada Savienības un tās dalībvalstu ārējām attiecībām ar attiecīgo trešo valsti un cieši sadarbojoties ar attiecīgo trešo valsti, lai rastu alternatīvu ilgtermiņa risinājumu, izlemj, ka nepieciešama rīcība, tā trīs mēnešos pēc 2. punktā minētā paziņojuma saņemšanas pieņem īstenošanas aktu, ar kuru uz laiku aptur atbrīvojumu no vīzu prasības attiecīgās trešās valsts pilsoņiem uz sešu mēnešu laikposmu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 4.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Īstenošanas akta nosaka datumu, kurā atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšanai jāstājas spēkā.

Neskarot 4. panta piemērošanu, minētās apturēšanas laikposmos tās trešās dalībvalsts pilsoņiem, uz kuru attiecas īstenošanas akts, jābūt vīzai, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas.

5. Pirms saskaņā ar 4. punktu pieņemta īstenošanas akta darbības beigām Komisija, sadarbojoties ar attiecīgo dalībvalsti, iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Ziņojumam var būt pievienots tiesību akta priekšlikums par šīs regulas grozīšanu, lai pārceltu atsauci uz attiecīgo trešo valsti no II pielikuma uz I pielikumu.

▼M11

6. Ja Komisija ir iesniegusi tiesību akta priekšlikumu saskaņā ar 5. punktu, tā var pagarināt atbilstoši 4. punktam pieņemtā īstenošanas akta darbības laiku par laikposmu, kas nav ilgāks par 12 mēnešiem. Lēmumu pagarināt īstenošanas akta darbības laiku pieņem saskaņā ar 4.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

1.b pants

Komisija līdz 2018. gada 10. janvāris iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā novērtē 1. panta 4. punktā paredzētā savstarpības mehānisma un 1.a pantā paredzētā apturēšanas mehānismu efektivitāti un, ja nepieciešams, iesniedz tiesību akta priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu. Eiropas Parlaments un Padome šādu priekšlikumu pieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.

▼M10

2. pants

Šajā regulā "vīza" ir vīza, kā tā definēta 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) ([1]).

▼M5
▼C1

▼B

4. pants

▼M11

1. Dalībvalsts var paredzēt izņēmumus no 1. panta 1. punktā minētās vīzu prasības vai no 1. panta 2. punktā minētā atbrīvojuma no vīzu prasības attiecībā uz:

a) diplomātisko pasu, dienesta/oficiālo pasu vai īpašo pasu turētājiem;

b) civilā gaisa transporta un jūras transporta apkalpes locekļiem, kad pilda savus amata pienākumus;

c) civilās jūras transporta apkalpes locekļiem, kad viņi nokāpj krastā, ja viņiem ir jūrnieka personu apliecinoši dokumenti, kas izsniegti saskaņā ar Starptautiskās darba organizācijas 1958. gada 13. maija konvencija Nr. 108 vai 2003. gada 16. jūnija konvencija Nr. 185 vai Starptautiskās Jūrniecības organizācijas 1965. gada 9. aprīļa konvenciju par starptautiskās jūras satiksmes atvieglošanu;

d) apkalpes locekļiem un ārkārtas vai glābšanas misiju locekļiem katastrofas vai nelaimes gadījumā;

e) civilām kuģu apkalpēm, kas kuģo starptautiskos iekšējos ūdeņos;

([1]) OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.

▼M11

f) tādu ceļošanas dokumentu turētājiem, ko starptautiskas starpvaldību organizācijas, kurās vismaz viena dalībvalsts ir locekle, vai citi tiesību subjekti, ko attiecīgā dalībvalsts atzīst par starptautisko tiesību subjektiem, izdevušas minēto organizāciju vai tiesību subjektu ierēdņiem.

▼M5
▼C1

2. Dalībvalsts var atbrīvot no vīzu prasības:

a) skolēnus, kas ir kādas I pielikumā uzskaitītās trešās valsts pilsoņi, kas pastāvīgi dzīvo kādā no II pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm vai arī Šveicē vai Lihtenšteinā un kas piedalās kādas skolas ekskursijā kā skolēnu grupas dalībnieki attiecīgās skolas skolotāja pavadībā;

b) atzītus bēgļus un bezvalstniekus, ja trešā valsts, kurā viņi pastāvīgi dzīvo un kura viņiem ir izdevusi ceļošanas dokumentu, ir kāda no II pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm;

c) bruņoto spēku personālu, kas ceļo saistībā ar NATO vai programmu "Partnerattiecības mieram" un kam ir personu un uzdevumu apliecinoši dokumenti, kuri paredzēti 1951. gada 19. jūnija Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalstu nolīgumā par to bruņoto spēku statusu;

▼M11

d) neskarot prasības, kas izriet no Strasbūrā 1959. gada 20. aprīlī parakstītā Eiropas Līguma par vīzu atcelšanu bēgļiem, atzītus bēgļus, bezvalstniekus un citas personas, kam nav nevienas valsts pilsonības, kas pastāvīgi uzturas Apvienotajā Karalistē vai Īrijā un kas ir tādu ceļošanas dokumentu turētāji, kuri izdoti Apvienotajā Karalistē vai Īrijā un kurus attiecīgā dalībvalsts atzīst.

▼B

3. Dalībvalstis var paredzēt izņēmumus atbrīvojumā no vīzas prasības, kas paredzēts 1. panta 2. punktā, attiecībā uz personām, kas savas uzturēšanās laikā veic algotu darbu.

▼M11

4.a pants

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 ([1]) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

3. Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp).

▼**M11**

4.b pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 1. panta 4. punkta f) apakšpunktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 9. janvāris. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 1. panta 4. punkta f) apakšpunktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 1. panta 4. punkta f) apakšpunktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja četros mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

▼**B**

5. pants

1. Desmit dienu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā dalībvalstis paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai pasākumus, ko veikušas atbilstoši 3. panta otrajam ievilkumam un 4. pantam. Visus šo pasākumu papildu grozījumus tāpat paziņo piecu darba dienu laikā.

2. Komisija publicē atbilstoši 1. punktam paziņotos pasākumus *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, lai informētu.

6. pants

Šī regula neiespaido dalībvalstu kompetenci attiecībā uz valstu un teritoriālu vienību, kā arī uz to iestāžu izdotu pasu, ceļošanas un personu apliecinošu dokumentu atzīšanu.

▼B

7. pants

1. Padomes Regulu (EK) Nr. 574/1999 ([1]) aizstāj ar šo regulu.

2. Kopīgās konsulārās instrukcijas (KKI) un Kopīgās rokasgrāmatas (KR) galīgo variantu atbilstoši Šengenas Izpildu komitejas 1999. gada 28. aprīļa Lēmumam (SCH/Com-ex(99) 13) groza šādi:

1. KKI I daļas 1. pielikuma virsrakstu un KR I daļas 5. pielikuma virsrakstu aizstāj ar šādu tekstu:

   "Kopīgais saraksts, kur uzskaitītas trešās valstis, kuru pilsoņiem piemēro vīzas prasību, kas noteikta ar Regulu (EK) Nr. 539/2001";

2. KKI I daļas 1. pielikuma sarakstu un KR I daļas 5. pielikuma sarakstu aizstāj ar šīs regulas I pielikuma sarakstu;

3. KKI II daļas 1. pielikuma virsrakstu, kā arī KR II daļas 5. pielikuma virsrakstu aizstāj ar šādu tekstu:

   "Kopīgais saraksts, kur uzskaitītas trešās valstis, kuru pilsoņi ir atbrīvoti no vīzas prasības, kas noteikta ar Regulu (EK) Nr. 539/2001";

4. KKI II daļas 1. pielikuma sarakstu un KR II daļas 5. pielikuma sarakstu aizstāj ar šīs regulas II pielikuma sarakstu;

5. KKI 1. pielikuma III daļa un KR 5. pielikuma III daļa tiek svītrota.

3. Šengenas Izpildu komitejas 1997. gada 15. decembra Lēmums (SCH/Com–ex(97)32) un 1998. gada 16. decembra Lēmums (SCH/Com–ex(98)53, rev.2) tiek atcelts.

▼M1

8. pants

Šī regula stājas spēkā 20. dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

▼B

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

([1]) OV L 72, 18.3.1999., 2. lpp.

▼B

I PIELIKUMS

Kopīgais saraksts, kas minēts 1. panta 1. punktā

1. VALSTIS

Afganistāna

▼M7

_____

▼B

Alžīrija

Angola

▼M5
▼C1

_____

▼B

Armēnija

Azerbaidžāna

▼M5
▼C1

_____

▼B

Bahreina

Bangladeša

▼M5
▼C1

_____

▼B

Baltkrievija

Beliza

Benina

Birma/Mjanma

Butāna

▼M5
▼C1

Bolīvija

▼M7

_____

▼B

Botsvāna

Burkinafaso

Burundi

Kambodža

Kamerūna

Kaboverde

Centrālāfrikas Republika

Čada

Ķīna

Kolumbija

Kongo

Ziloņkaula Krasts

Kuba

▼B

Kongo Demokrātiskā Republika

Džibutija

Dominika

Dominikānas Republika

▼M5
▼C1

Timorleste

▼M2

Ekvadoru

▼B

Ēģipte

Ekvatoriālā Gvineja

Eritreja

Etiopija

Fidži

▼M6

———————

▼B

Gabona

Gambija

Gruzija

Gana

Grenāda

Gvineja

Gvineja-Bisava

Gviāna

Haiti

Indija

Indonēzija

Irāna

Irāka

Jamaika

Jordānija

Kazahstāna

Kenija

Kiribati

Kuveita

Kirgizstāna

Laosa

Libāna

Lesoto

▼B

Libērija

Lībija

Madagaskara

Malāvija

Maldīvija

Mali

Māršala salas

Mauritānija

▼M5
▼C1

_____

▼M6

_____

▼B

Mikronēzija

Moldova

Mongolija

Maroka

Mozambika

Namībija

Nauru

Nepāla

Nigēra

Nigērija

Ziemeļkoreja

▼M8

_____

▼B

Omāna

Pakistāna

Palau

Papua-Jaungvineja

Peru

Filipīnas

Katara

Krievija

Ruanda

▼M5
▼C1

_____

▼B

Sentlūsija

Sentvinsenta un Grenadīnas

Santome un Prinsipi

Saūda Arābija

▼B

Senegāla

▼M5
▼C1

_____

▼M6

_____

▼B

Sjerraleone

Zālamana salas

Somālija

Dienvidāfrika

Šrilanka

Sudāna

Surinama

Svazilenda

Sīrija

Tadžikistāna

Tanzānija

Taizeme

Komoru salas

Togo

Tonga

Trinidāda un Tobāgo

Tunisija

Turcija

Turkmenistāna

Tuvalu

Uganda

Ukraina

Apvienotie Arābu Emirāti

Uzbekistāna

Vanuatu

Vjetnama

▼M5
▼C1

Samoa

▼B

Jemena

Zambija

Zimbabve

▼B

2. ADMINISTRATĪVI TERITORIĀLAS VIENĪBAS, KO VISMAZ VIENA DALĪBVALSTS NEATZĪST PAR VALSTĪM

▼M2

_____

▼B

Palestīnas pašpārvalde

▼M8

_____

▼M6

Kosova, kā noteikts Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes 1999. gada 10. jūnija Rezolūcijā 1244

▼M5

▼C1

3. LIELBRITĀNIJAS PILSOŅI, KAS NAV LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀS KARALISTES VALSTSPIEDERĪGIE KOPIENAS TIESĪBU NOZĪMĒ

Lielbritānijas aizjūras teritoriju pilsoņi, kam nav uzturēšanās tiesību Lielbritānijā

Lielbritānijas aizjūras pilsoņi

Lielbritānijas pavalstnieki, kam nav uzturēšanās tiesību Lielbritānijā

Lielbritānijas aizsargātas personas

▼B

II PIELIKUMS

Kopīgais saraksts, kas minēts 1. panta 2. punktā

1. VALSTIS.

▼M7

Albānija ([1])

▼B

Andora

▼M5
▼C1

Antigva un Barbuda ([2])

▼B

Argentīna

Austrālija

▼M5
▼C1

Bahamu salas ([2])

Barbadosa ([2])

▼M6

Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika ([3])

▼M5

_____

▼M7

Bosnija un Hercegovina ([1])

▼B

Brazīlija

▼M5
▼C1

Bruneja Darusalama

▼M4

_____

▼B

Kanāda

Čīle

Kostarika

▼M9

_____

▼A1

_____

▼M2

_____

▼A1

_____

▼B

Gvatemala

Vatikāns

Hondurasa

▼A1

_____

([1]) Šo atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi biometrisko pasu turētājiem.
([2]) Atbrīvojumu no vīzu prasības piemēros no dienas, kad stājas spēkā ar Eiropas Kopienu noslēgts nolīgums par atbrīvojumu no vīzu prasības.
([3]) Šo atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi biometrisko pasu turētājiem.

▼B

Izraēla

Japāna

▼A1

_____

▼B

Malaizija

▼A1

_____

▼M5

▼C1

Maurīcija (1)

▼B

Meksika

▼M6

Melnkalne (2)

▼B

Monako

Jaunzēlande

Nikaragva

Panama

Paragvaja

▼A1

_____

▼M4

_____

▼B

Salvadora

Sanmarīno

▼M5

▼C1

Seišelu salas (1)

Sentkitsa un Nevisa (1)

▼M6

Serbija (izņemot īpašās Koordinācijas direkcijas (serbu valodā *Koordinaciona uprava*) izdoto Serbijas pasu turētājus) (2)

▼B

Singapūra

▼A1

_____

▼B

Dienvidkoreja

▼M2

_____

▼B

Amerikas Savienotās Valstis

Urugvaja

Venecuēla

(1) Atbrīvojumu no vīzu prasības piemēros no dienas, kad stājas spēkā ar Eiropas Kopienu noslēgts nolīgums par atbrīvojumu no vīzu prasības.

(2) Šo atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi biometrisko pasu turētājiem.

▼B

2. ĶĪNAS TAUTAS REPUBLIKAS ĪPAŠĀS PĀRVALDES APGABALI

Honkongas īpašās pārvaldes apgabals ([1])

Makao īpašās pārvaldes apgabals ([2])

▼M5
▼C1

3. LIELBRITĀNIJAS PILSOŅI, KAS NAV LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀS KARALISTES VALSTSPIEDERĪGIE KOPIENAS TIESĪBU NOZĪMĒ

Lielbritānijas (aizjūras teritoriju) pilsoņi

▼M8

4. ADMINISTRATĪVI TERITORIĀLAS VIENĪBAS, KO VISMAZ VIENA DALĪBVALSTS NEATZĪST PAR VALSTĪM:

Taivāna ([3])

([1]) Atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi Honkongas īpašās pārvaldes apgabala pases turētājiem.

([2]) Atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi *Região Administrativa Especial de Macau* pases turētājiem.

([3]) Atbrīvojums no vīzu prasības piemērojams vienīgi tādu Taivānas izsniegto pasu turētājiem, kurās norādīts personas apliecības numurs.